

"Kristendom i nutid"

Allan Poulsen m.fl., Gyldendal 2000

s. 137-139

Bibelen

Bibelen er kristendommens hellige skrift, som anerkendes af alle kristne trossamfund. Den fremstår som én bog, men er historisk set en samling af tekster, som er blevet til på forskellige tidspunkter og i forskellige historiske situationer; titlen kommer af det græske ord *biblia*, som betyder „bøger“.

Bibelen består af to hoveddele, Det gamle Testamente (GT) og Det nye Testamente (NT). Ordet *testamente* bruges her i den forældede betydning „pagt“ (overenskomst). Tanken er den, at Det gamle Testamente handler om pagten mellem Gud og jødefolket, mens Det nye Testamente handler om „den nye pagt“ mellem Gud og hele menneskeheden gennem Jesus Kristus.

Det nye Testamente fylder kun ca. 1/4 af Bibelen, men det er for kristendommen den vigtigste del. Det er skrevet på græsk i perioden ca. 50-100 e.Kr. NT består af 27 skrifter. Græsk var det internationale kultursprog i Romerriget på denne tid.

DET NYE TESTAMENTE	
De 4 evangelier	13 breve fra Paulus
Matthæusevangeliet	Romerbrevet
Markusevangeliet	1. Korinterbrev
Lukasevangeliet	2. Korinterbrev
Johannesevangeliet	Galaterbrevet
Apostlenes Gerninger	Efesusbrevet
	Filipperbrevet
	Kolossenserbrevet
	1. Thessalonikerbrev
	2. Thessalonikerbrev
	1. Timotheusbrev
	2. Timotheusbrev
	Titusbrevet
	Filemonbrevet
Øvrige breve	
Hebræerbrevet	
Jakobs Brev	
Peters 1. Brev	
Peters 2. Brev	
Johannes' 1. Brev	
Johannes' 2. Brev	
Johannes' 3. Brev	
Judas' Brev	
Johannes' Åbenbaring	

De ældste skrifter er en række breve skrevet til de nydannede menigheder i årene ca. 50-60, de fleste skrevet af Paulus, som var den første, som gav en systematisk sammenfatning af kristendommens budskab.

De fire evangelier (af det græske ord *euangelion*, som betyder „godt budskab“) er de første samlede fremstillinger af Jesu liv og

forkyndelse, skrevet med særligt henblik på forkyndelsen af hans død og opstandelse. De er skrevet i årene ca. 70-100.

Apostlenes Gerninger, som udgør en fortsættelse af Lukas-evangeliet, er en fremstilling af kristendommens historie i de første år efter Jesu død. Johannes' Åbenbaring indeholder visioner om verdens ende.

Det gamle Testamente er nedskrevet på hebraisk i perioden ca. 600-150 f.Kr., men de ældste dele indeholder fortælletraditioner, som går endnu længere tilbage. Det gamle Testamente er den kristne betegnelse for denne tekstsamling, som i sig selv udgør jødedommens hellige skrift. Det består af 39 skrifter.

DET GAMLE TESTAMENTE	
Første Mosebog	Jobs Bog
Anden Mosebog	Salmernes Bog
Tredje Mosebog	Ordsprogenes Bog
Fjerde Mosebog	Prædikerens Bog
Femte Mosebog	Højsangen
Josvabogen	Esajas' Bog
Dommerbogen	Jeremias' Bog
Ruths Bog	Klagesangene
Første Samuelsbog	Ezekiels Bog
Anden Samuelsbog	Daniels Bog
Første Kongebog	Hoseas' Bog
Anden Kongebog	Joels Bog
Første Krønikebog	Amos' Bog
Anden Krønikebog	Obadias' Bog
Ezras Bog	Jonas' Bog
Nehemias' Bog	Mikas Bog
Esters Bog	Nahums Bog
	Habakkuks Bog
	Sefanias' Bog
	Haggajs Bog
	Zakarias' Bog
	Malakias' Bog

Det gamle Testamente indeholder bl.a. fremstillinger af jødefolkets (Israels) historie, profetiske skrifter og religiøs poesi. I kristen sammenhæng læses den jødiske historie som optakt til kristendommens frembrud, og der er udsagn, som læses som profetiske forudsigelser af Jesu komme.

Bibelen foreligger – lige som andre oldtidsskrifter – kun i afskrifter, ikke i original. Men sammenlignende analyser af håndskrifter, som er fundet forskellige steder, dokumenterer, at overleveringen er temmelig pålidelig.

Inddelingen i kapitler og vers stammer fra middelalderen og er tilfældig i forhold til indholdet, men den fungerer som en standard, så man kan henvise præcist til et bestemt tekststed ved at angive skriftets navn (ofte forkortet) og derefter kapitel-

"Kristendom i nutid"

Allan Poulsen m.fl., Gyldendal 2000

s. 137-139

og versnummer adskilt ved et komma. Joh 3,16-18 betyder f.eks. Johannesevangeliet, kapitel 3, vers 16 til og med 18.

Hvordan skal man læse Bibelen?

Spørgsmålet om, hvordan hellige skrifter skal læses og forstås, giver anledning til megen diskussion og strid. *Fundamentalisme* er den holdning, at den hellige skrift skal opfattes bogstaveligt og ordret som sandheden. En fundamentalistisk læsning af 1. Mosebogs skabelsestekster kan for eksempel ikke forenes med astrofysikkens og biologiens teorier om universets og livets oprindelse. I nutidig dansk kristendom er det kun et mindretal, som er fundamentalister.

Flertallet af kristne i dag er enige om, at Bibelens tekster altid må underkastes en *fortolkning*, og at en bogstavelig læsning ikke lader sig gennemføre. I en fortolkende læsning vil man normalt søge efter det religiøse og eksistentielle budskab i teksten og afpasse læsemåden efter de forskellige bibeldeles karakter. Eksempelvis er det almindeligt at opfatte GT's skabelsesberetninger som *myter*, som ikke skal give faktuel viden, men formidle en verdens- og menneskeforståelse.